KIRKONKUKKO

KYRKTUPPEN

Vår och sommar • 2023 • Kevät ja kesä

Kuvat
Kansikuva Bugøynes, kesäkuu 2023, Roosa Marjaniemi
Sivut 16–17, Bugøynes, kesäkuu 2023, Roosa Marjaniemi

Bilder
Omslagsbild Bugøynes, juni 2023, Roosa Marjaniemi
Sidorna 16–17, Bugøynes, juni 2023, Roosa Marjaniemi

Norjan suomalainen seurakunta
Den finländska församlingen i Norge
Den finske menigheten i Norge
Kirkens hus
Rådhusgata 1–3
0151 Oslo, Norge

Kirkonkukko • Kyrktuppen
2023-1
27. vuosikerta · 27. årgång
Vastaava toimittaja · Ansvarig redaktör
Roosa Marjaniemi

Bedriftstrykkeriet, Oslo

NORJAN SUOMALAINEN SEURAKUNTA
DEN FINLÄNDSKA FÖRSAMLINGEN I NORGE
DEN FINSKE MENIGHETEN I NORGE

Församlingen finns fortfarande här för var och en

Jag betraktar sommaren som en tid fylld av förväntan. Sommaren för med sig ljusa sommarnätter och fler gemensamma stunder tillsammans med familj och vänner. För vissa kan sommaren föra med sig minnen av de stunder då man sett fram emot ungdomens bekymmerslösa sommarlov eller kanske då man träffat en ny partner. Kärlek och partnerskap lyfts också fram i denna tidning.
För vår församling är sommaren 2023 en tid av förändring, då vi tar farväl av finländarnas präst Anssi Elenius, som övergår till att arbeta som präst i Norska kyrkan i början av hösten. Även om förändringen kan kännas svår för många församlingsmedlemmar, vill jag ändå fokusera på framtiden, fylld av förväntningar. Att möta förändringen med nyfikenhet och förväntan inför framtiden gör att upplevelsen blir mer positiv.
Låt mig påminna er om att församlingen fortfarande finns här för var och en som behöver den, även mitt i en förändring.

Jag önskar er alla en underbar sommar fylld av förväntan!

Roosa Marjaniemi
Kommunikationsansvarig

Seurakunta on täällä edelleen jokaista varten

Miellän kesän odotuksen täyteiseksi ajaksi. Kesä tuo tullessaan yöttömät yöt ja enemmän yhteisiä hetkiä perheen sekä ystävien kanssa. Joillekin kesät voivat tuoda muistoja niistä hetkistä, kun on odotettu nuoruuden huoletonta kesäloma-aikaa tai kenties tavattu uusi kumppani. Rakkaus ja kumppanuus nousevat tämänkin lehden jutuissa esiin.

Seurakuntamme kannalta kesä 2023 on muutoksen aikaa, sillä hyvästelemme suomalaispappi Anssi Eleniuksen, joka siirtyy syksyn alussa Norjan kirkon palvelukseen. Vaikka muutos voi tuntua haikealta monelle seurakuntalaiselle, haluan tässäkin kohtaa ajatella tulevaa odotuksen täyteisesti, kuten kesänkin kohdalla. Tulevan odottaminen uteliaalla mielellä tekeekin muutoksenkin kohtaamisesta positiivisempaa.

Haluan vielä muistuttaa, että seurakunta on täällä edelleen kaikille, jotka sitä tarvitsevat, myös muutoksen keskellä.

Ihanaa ja odotuksen täyteistä kesää kaikille!

Roosa Marjaniemi
Viestintävastaava

Kevät ja kesä 2023

Ledare 3
Pääkirjoitus 3
Tommi Karikoski ja Kati Mäkinen tapasivat toisensa suomalaisen yhdistystoiminnan kautta 6
Tommi Karikoski och Kati Mäkinen träffades genom den finska föreningsverksamheten 10
Kristillinen deittisovellus Valo 14
Kuva ja runo 16
Bild och dikt 16
Suomalaiset juuret eivät koskaan unohdu 18
Man glömmer aldrig sina finska rötter 22
Viestintävastaava Roosa Marjaniemi 28
Kommunikationsansvarig Roosa Marjaniemi 28
Lauluillat jatkuvat Oslossa 29
Kiitokset kahdeksasta vuodesta! 34
Tack för dessa åtta år! 34

Tommi Karikoski ja Kati Mäkinen asuvat Bergenissä ja ovat kumpikin mukana suomalaisessa yhdistystoiminnassa.

Rakkaus johdatti Seija Bratreinin Norjaan.

Viestintävastaava Roosa Marjaniemi esittäytyy

Kiitokset kahdeksasta vuodesta!

Tommi Karikoski ja Kati Mäkinen tapasivat toisensa suomalaisen yhdistystoiminnan kautta

TEKSTI ROOSA MARJANIEMI

KUVAT ROOSA MARJANIEMI JA TOMMI KARIKOSKI

Katin ja Tommin arkielämä on monella tapaa juurtunut Norjaan ja paikallisia ystäviä on vuosien varrella tarttunut mukaan. Kuitenkin suomalaisyhteisön olemassaololla on merkitystä.

Kati Mäkinen, 49, ja Tommi Karikoski, 53, löysivät toisensa suomalaisen yhdistystoiminnan kautta Bergenissä. Mäkisen mukaan kummankin suomalaisuus on tuonut suhteeseen helpottavia piirteitä.

”Koen, että on helpompi syventyä keskusteluissa. On myös helpompaa puhua esimerkiksi yhteisestä musiikista, filmeistä ja vitseistä. Varmasti sekin helpottaa, kun olemme suunnilleen samaa ikäluokkaa ja lapsuudessa on tullut koettua samoja asioita.”

Bergenin norjalais-suomalaisessa yhdistyksessä puheenjohtajana toimivan Tommin mukaan yhdistystoiminta antaa maustetta arkielämään sekä tuo tunteen yhteisöllisyydestä suomalaisten välillä. Kati on yhdistyksessä ollut enemmänkin osallistuva osapuoli, mutta antaa ajoittain myös omaa panostaan yhdistyksen toimintaan.

Suomesta Bergeniin kummatkin ajautuivat omia polkujaan ja yhteinen matka alkoi vasta vuosien päästä. Sekä Kati että Tommi avaavat omia taustojaan.

Vuonna 1996 Kati valmistui sairaanhoitajaksi. Suomessa elettiin lama-aikaa, joka loi haasteita vakituisen työn löytämiselle. Töitä etsiessä Kati bongasi, että Bergenissä Haukelandin sairaala hakee hoitajia Suomesta.

”Työ edellytti tutkinnon lisäksi Norjan kielen kurssin käymisen. Kävin kurssin ja aloitin työt. Nyt kun asiaa mietin, niin olihan se aika rohkeaa lähteä heikolla norjan kielen taidolla, mutta kyllä sitä pakon edessä vaan oppi melko nopeasti.”

Bergenistä löytyi norjalainen puoliso, jonka

Koska kummankin, Tommi Karikosken ja Kati Mäkisen, lapset ovat kasvaneet Norjassa, todennäköisesti myös tulevaisuus tulee olemaan täällä.

Eftersom både Tommi Karikoskis och Kati Mäkinens barn har vuxit upp i Norge, är det troligt att deras framtid också kommer att vara här.

kanssa yhteinen taival kuitenkin päättyi vuosia sitten. Noormarkusta kotoisin olevalla Katilla on Bergenissä asuttuja vuosia nyt takana yhteensä 24.

Tommi päätyi Bergeniin hieman eri reittiä. Asuttuaan Englannissa 7 vuotta, Tommilla tuli Suomi-ikävä. Muuttosuunnitelmien aikaan hän tapasi silloisen vaimonsa Englannissa ja he muuttivat yhdessä Suomeen. 2015 pari päätyi muuttamaan Bergeniin. Yhteisen taipaleen päätyttyä Tommi mietti pienen hetken, että jääkö Norjaan vai palaako Suomeen.

”Minulla ei loppupeleissä ollut mitään syytä enää palata. Olen myös sairaanhoitaja ja työolot ovat Norjassa hyvät. Viihdyin täällä muutenkin. Niinpä päätin jäädä.”

Tommi ajautui Bergenissä norjalais-suomalaiseen yhdistystoimintaan, mutta niin myös Kati. Mielenkiintoista on, että kaksikon saattoi yhteen eräs yhdistyksen retki, johon Tommi ei kuitenkaan päässyt osallistumaan, vaikka retkeä olikin itse suunnittelemassa. Kati muisteli retken tapahtumia sekä parin tutustumiseen liittyvää tarinaa.

”Tommi oli järjestämässä yhdistyksen matkaa Preikestoleniin, jonne lähdettiin pikkubussilla. En ollut koskaan käynyt siellä ja se oli ollut kauan haaveena. Eräs yhdistyksen jäsen oli bussissa kuskina ja matkan aikana juttelimme kaikkien kanssa elämäntilanteistamme. Itse olin juuri eronnut. Kuskina ollut jäsen, joka oli myös Tommin hyvä ystävä, vinkkasi sitten Tommille minusta.”

Tommin mielestä hauskaa tässä oli se, että hän oli retkeä suunnitellessa käynyt katsomas-

sa Katin Facebook-profiilia, jossa edelleen luki vanhentunut tieto, että Kati oli naimisissa. Ystävältä saatu vinkki kuitenkin oikaisi epäselvyyden. Tommi kertoi, että oli hieman epävarma, että viitsiikö ottaa Katiin yhteyttä.

”Ystävä siinäkin kohtaa rohkaisi. Kaveri vielä sanoi, että otat sitten kukat mukaan.”

Niinpä treffit sovittiin ja kukat ostettiin. Kati kertoi olevansa hieman häkeltynyt yhteydenotosta.

”Kukaan ei ollut pyytänyt 20 vuoteen treffeille. Sitten oli vielä ne kukat, onneksi osti. Olin ihan myyty. Ne oli vaaleanpunaisia ruusuja.”

Tommi kuitenkin muistelee Katin silloin sanoneen, ettei hänellä ole aikaa tällaisiin hömpötyksiin. Kati naurahtaa.

”Minulla on kolme lasta aiemmasta suhteesta, joten ajattelin aikani menevän pitkälti siihen. En uskaltanut luvata mitään. Tommissa kuitenkin oli jotain sellaista mikä veti puoleensa. Siitä se sitten lähti.”

Tommilla taas on kaksi lasta aiemmasta suhteesta. Koska lapset ovat kasvaneet ja juurtuneet Norjassa, näkevät sekä Tommi että Kati todennäköisenä sen, etteivät he enää palaa Suomeen.

Juurtumista Bergeniin on tapahtunut myös Tommilla ja Katilla tietysti työn kautta mutta myös lasten ja vapaa-ajan myötä. Yhteys suomalaisuuteen tapahtuu esimerkiksi yhdistystoiminnan kautta, jota Tommi kuvailee mielellään.

”Bergenin norjalais-suomalainen yhdistys järjestää erilaisia tapahtumia. Vuosittainen itsenäisyyspäiväjuhla kerää eniten porukkaa ja myös vappupiknik. Tuntuu kuitenkin, että monet suomalaiset ovat integroituneet niin vahvasti norjalaiseen arkeen, että aina ei ole helppoa saada väkeä mukaan toimintaan.”

Tunnelmaa Bergenin norjalais-suomalaisen yhdistyksen vappupiknikiltä.

Stämning vid den norsk-finska föreningen i Bergens första maj-picknick.

Kati pohtii samaa aihetta.

"Olen miettinyt, että pitäisikö yhdistystoiminnan olla jotenkin luovempi toiminnan suhteen. Että innostuisivatko ihmiset esimerkiksi karjalanpiirakoiden tekemisestä tai nyyttikesteistä. Toisaalta monella tuntuu arki olevan sen verran kiireistä, että senkin vuoksi voi olla hankala saada lisää osallistujia.”

Tommi ja Kati ovat kuitenkin sitä mieltä, että yhteisöllisyyttä kaivataan ja sen muoto on ajan myötä hieman muuttunut. Yhteisöllisyyttä luodaan suomalaisilla Facebook-ryhmillä ja muualla somessa. Sellainen yhteisöllisyys on myös helppo sovittaa kiireiseen arkeen. Jotkut kuitenkin kaipaavat myös toiminnallista yhteisöllisyyttä.

”Nykyään on varmasti hyvä olla kumpaakin: yhteisöllisyyttä verkossa, mutta myös yhdistyksen toiminnan kautta.” Tommi kuvailee.

Tommin vapaaehtoistoiminta ei rajoitu vain suomalaiseen yhdistystoimintaan, vaan hän on mukana myös Punaisen Ristin toiminnassa.

”Minulla on vapaaehtoista palokunta-taustaa Suomesta. Oma terveydenhoitoalan kokemus ja ihmisten auttamishalu innostivat Punaisen Ristin toimintaan lähtemisessä. Joskus on esimerkiksi päivystämistä tapahtumissa tai ihmisten etsintää. Punaisella Ristillä voi myös erikoistua melkein mihin vain toimintaan oman osaamisen ja kiinnostuksen mukaan.”

Vaikka elämä mahdollisesti tulee olemaan kummallakin tulevaisuudessa Norjassa, tuo muiden suomalaisten näkeminen kotoisan tunteen nykyiseen elämään. Kati myös kuvailee, että Norjassa on ollut helppo huomata norjalaisten arvostus suomalaisia kohtaan.

”Suomalaiset nähdään luotettavina ja kunnollisina ja suomalaista arkkitehtuuria kehutaan. Norjalaiset sympatiseeraa suomalaisuutta monin tavoin.”

Tommi Karikoski och Kati Mäkinen träffades genom den finska föreningsverksamheten

TEXT ROOSA MARJANIEMI
BILDER ROOSA MARJANIEMI OCH TOMMI KARIKOSKI

Katis och Tommis vardag har på många sätt rotats i Norge och de har fått lokala vänner under årens lopp. Ändå har det finska samfundets existens betydelse.

Kati Mäkinen, 49, och Tommi Karikoski, 53, fann varandra genom den finska föreningsverksamheten i Bergen. Enligt Mäkinen har bådas finska identitet underlättat förhållandet.

”Jag tycker att det är lättare att gå djupare in diskussionerna. Det är också lättare att prata om till exempel gemensam musik, filmer och vitsar. Det underlättar säkert också att vi är i ungefär samma ålder och har upplevt samma saker i vår barndom.”

Tommi, som är ordförande för den norsk-finska föreningen i Bergen, säger att föreningsverksamheten ger krydda åt vardagen samt en känsla av gemenskap mellan finländare. Kati har varit mer av en deltagare i föreningen, men hon bidrar även ibland med sitt eget engagemang i föreningens verksamhet.

Från Finland till Bergen tog de båda sina egna vägar och det dröjde flera år innan deras gemensamma resa började. Både Kati och Tommi berättar om sina egna bakgrunder.

År 1996 tog Kati examen som sjuksköterska. Finland genomgick en lågkonjunktur, vilket gjorde det svårt att hitta ett stadigvarande jobb. När Kati letade efter ett jobb upptäckte hon att Haukeland sjukhus i Bergen sökte sjuksköterskor från Finland.

”Jobbet krävde en språkkurs i norska, utöver en examen. Jag gick kursen och började jobba. Nu när jag tänker på saken var det ganska modigt att resa hit med så dåliga kunskaper i norska, men man lärde sig språket ganska snabbt när man var tvungen.”

Hon hittade en norsk make i Bergen, men deras gemensamma resa tog slut för flera år sedan. Kati kommer ursprungligen från Norrmark, men har nu 24 år bakom sig i Bergen.

Tommi hamnade i Bergen via en lite annorlunda rutt. Efter att ha bott i England i 7 år, fick Tommi hemlängtan till Finland. När han planerade sin flytt träffade han sin dåvarande fru i England och de flyttade till Finland tillsammans. År 2015 bestämde sig paret för att flytta

Tommi on huomannut, että suomalaiset saavat yhteisöllisyyden tunnetta verkon kautta, mutta se ei kuitenkaan tee yhdistystoiminnasta tarpeetonta. ”Minä kuulun niihin, jotka kaipaavat myös sitä konkreettista kanssakäymistä. Sitä on esimerkiksi suomalaisen yhdistystoiminnan vappupiknik tai keilaamassa käyminen”. Tommi kertoo.

Tommi har märkt att finländare upplever en känsla av gemenskap via nätet, men det gör inte föreningsverksamheten överflödig. ”Jag är en av dem som längtar efter det konkreta umgänget. Så som den finska föreningsverksamhetens vappenpicknick eller bowling”, berättar Tommi.

till Bergen. När deras gemensamma resa tog slut funderade Tommi ett tag på om han skulle stanna i Norge eller återvända till Finland.

”I slutändan hade jag ingen anledning att återvända. Jag är också sjuksköterska och arbetsförhållandena i Norge är goda. Jag trivdes dessutom bra här. Så jag bestämde mig för att stanna.”

Tommi drogs med i den norsk-finska föreningsverksamheten i Bergen, men det gjorde även Kati. Intressant nog fördes de två samman vid en av föreningens utflykter, som Tommi dock inte kunde delta i, trots att han själv hade planerat utflykten. Kati minns händelserna under utflykten och historien om hur de två träffades.

”Tommi organiserade en föreningsresa till Preikestolen, dit vi åkte med en minibuss. Jag hade aldrig varit där och det hade länge varit en dröm. En medlem i föreningen körde bussen och under resan pratade vi med alla om våra livssituationer. Själv hade jag just skilt mig. Medlemmen som körde, som också var en god vän till Tommi, tipsade sedan Tommi om mig.”

Tommi tyckte att det var roligt att han under planeringen av resan hade tittat på Katis Facebook-profil, som fortfarande hade den föråldrade informationen att Kati var gift. Tipset från vännen rättade dock till alla oklarheter. Tommi berättade att han var lite osäker på om han skulle kontakta Kati.

”Vännen uppmuntrade mig även då. Vännen sa dessutom att jag skulle ta blommor med mig.”

Så vi stämde träff och blommorna blev köpta. Kati berättade att hon var lite förbryllad över att han kontaktat henne.

”Jag hade inte stämt träff med någon på 20 år. Sedan var det ännu blommorna. Som tur var köpte han dem. Jag var helt såld. Det var rosa rosor.”

Tommi minns dock hur Kati då sa att hon inte hade tid med sånt här rumsterande. Kati skrattar.

”Jag hade tre barn från ett tidigare förhållande, så jag trodde att min tid till stor del skulle gå åt till det. Jag vågade inte lova något. Men det var något med Tommi som attraherade mig. Det var där det började.”

Tommi har två barn från ett tidigare förhållande. Eftersom barnen har vuxit upp och rotat sig i Norge, ser både Tommi och Kati det som osannolikt att de kommer att återvända till Finland.

Tommi och Kati har också rotat sig i Bergen genom sitt arbete, men också genom sina barn och sin fritid. Kopplingen till finskheten sker till exempel genom föreningsverksamheten, som Tommi gärna beskriver.

”Den norsk-finska föreningen i Bergen ordnar olika evenemang. Den årliga självständighetsdagsfesten lockar flest människor och även första maj-picknicken. Det känns emellertid som att många finländare har integrerat sig så starkt i den norska vardagen att det inte alltid är lätt att få folk engagerade i verksamheten.”

Kati funderar på samma sak.

”Jag har funderat på om föreningsverksamheten på något sätt borde vara mer kreativ. Skulle folk vara intresserade av att baka karelska piroger, till exempel, eller att ha knytkalas? Å andra sidan verkar många vara så upptagna i sin vardag att det kan vara svårt att få fler deltagare.”

Tommi och Kati är dock överens om att gemenskapen behövs och att dess former har förändrats något med tiden. Gemenskap skapas genom finska Facebook-grupper och på andra ställen i sociala medier. Det är också lätt att passa in den typen av gemenskap i en hektisk vardag. Men en del människor saknar också gemenskap som är baserad på verksamhet.

”Nuförtiden är det säkert bra att ha både och: gemenskap på nätet, men också genom föreningsverksamhet”, beskriver Tommi.

Tommis arbete som volontär är inte begränsat till enbart finsk föreningsverksamhet, utan han är också involverad i Röda Korsets verksamhet.

”Jag har en bakgrund som volontär vid brandkåren i Finland. Min egen erfarenhet av hälsovårdssektorn och viljan att hjälpa människor inspirerade mig att gå med i Röda Korsets verksamhet. Ibland innebär det till exempel att ha jour vid evenemang eller att utföra skallgång. På Röda Korset kan du också specialisera dig på nästan vilken verksamhet som helst enligt dina egna kunskaper och intressen.”

Även om livet i framtiden kanske kommer att vara i Norge för dem båda, ger det dem en hemtrevlig känsla att träffa andra finländare i sitt nuvarande liv. Kati beskriver också hur lätt det har varit att lägga märke till norrmännens uppskattning gentemot finländare i Norge.

”Finländare ses på som pålitliga och ordentliga, och finsk arkitektur hyllas. Norrmännen sympatiserar med finländarna på många sätt.”

Kristillinen Deittipalvelu Valo

Valo on uusi kotimainen kristillinen deittipalvelu, jossa etsitään kumppania tosissaan.

Valo

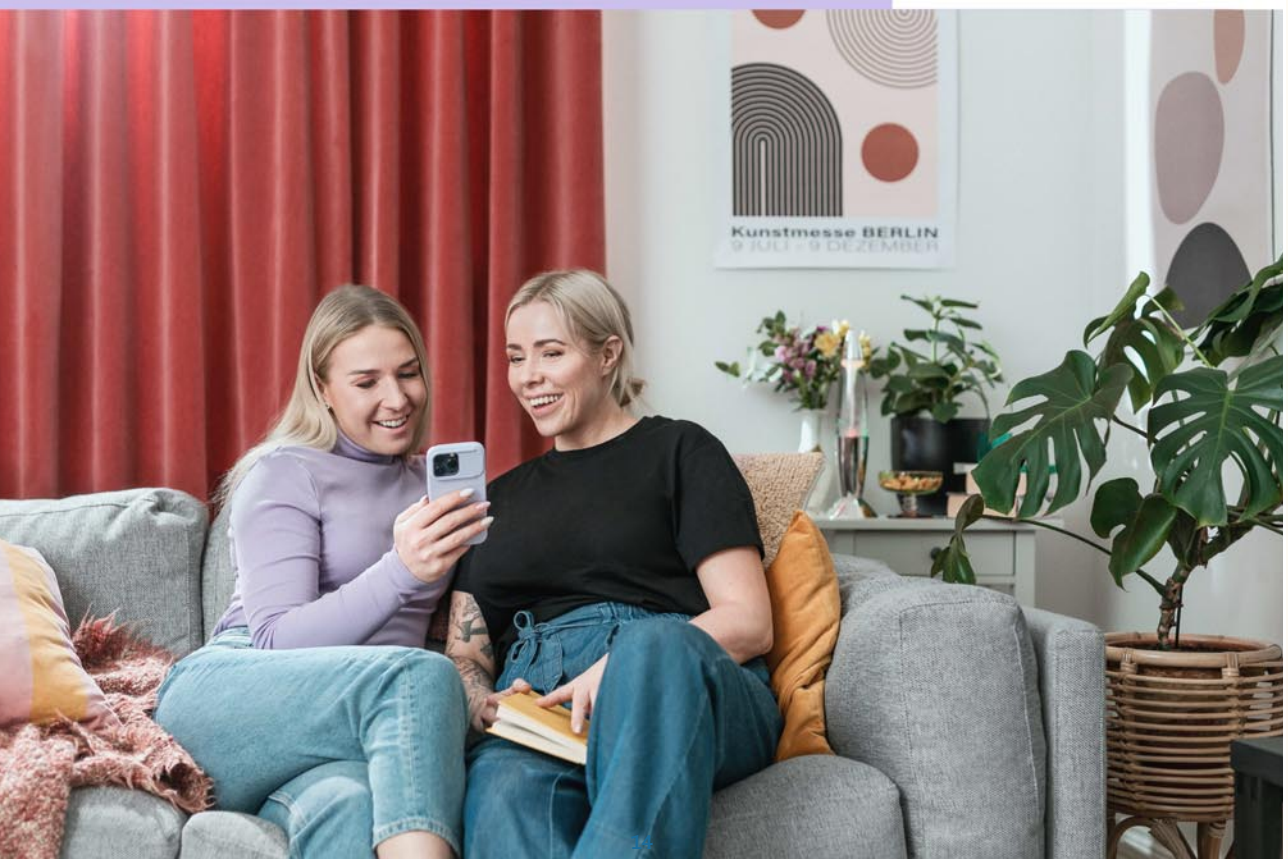

Kristiina Fekete
Mediavastaava
Kotisataman Valo

Mistä lähti idea kristilliseen deittisovellukseen?

Valon historia juontaa juurensa nettipohjaiseen deittipalveluun nimeltä Kotisataman Deitti, jonka käyttäjäkunta oli jo jonkin aikaa toivonut modernimpaa käyttöliittymää, siitä idea sovellukseen lähti.
Kristillisyys yhdistää ja uskomme, että parisuhteet jotka perustuvat samaan arvomaailmaan ovat kestävämmällä pohjalla, joten halusimme luoda paikan jossa samanhenkiset ihmiset voisivat löytää toisensa. Arvomaailma yhdistää.

Toimiiko Valo myös koko Norjassa?

Valo toimii koko Norjassa ja norjan kielellä.

Kenelle kaikille Valo sopii?

Valo sopii kaikille, jotka kokevat kristillisen arvomaailman itselleen sopivaksi ja haaveilevat pysyvästä parisuhteesta. Enemmän kuin deittisovellus, Valo on rakkaus-sovellus, jossa haetaan seuraa tositarkoituksella.

Onko sovellusta helppo käyttää?

Sovellus on todella helppokäyttöinen, kannustan kaikkia kokeilemaan. Vaikka ei olisi paljon käyttänyt sovelluksia, oppii Valoa käyttämään nopeasti.

Onko Valon kautta syntynyt rakkaustarinoita?

Valon kautta on syntynyt jo lukuisia rakkaustarinoita. Saamme asiakaspalveluun jatkuvasti onnellisia viestejä ja nyt jo enenevässä määrin myös hääkuvia. Olemme vilpittömän onnellisia jokaisesta Valon kautta syntyneestä parisuhteessa, juuri siihen pyrimme.

Sällsamma fiskar glida i djupen,
okända blommor lysa på stranden;
jag har sett rött och gult och alla andra färger, –
men det granna, granna havet är farligast att se,
det gör en törstig och vaken för väntande äventyr:
vad som har hänt i sagan, skall hända även mig!

Edith Södergran 1916

Kummalliset kalat liukuvat syvyydessä, tuntemattomat kukat loistavat rannalla; olen nähnyt punaista ja keltaista ja kaikki toiset värit – mutta ihana meri on vaarallisin nähdä, se herättää tulevien seikkailujen janon: mitä on tapahtunut sadussa, on tapahtuva minullekin.

Edith Södergran 1916, suom. Uuno Kailas

Suomalaiset juuret eivät koskaan unohdu

TEKSTI JA KUVAT ROOSA MARJANIEMI

Kiinnostus uusista kielistä ja kokemuksista johdatti Seija Bratreinin ulkomaille 65 vuotta sitten.

Valokuvat herättävät Seijassa iloisia muistoja. ”Meillä oli esimerkiksi Asikkalassa kotitalon lähellä pieni lampi. Se oli mahdottoman syvä. Opin siellä pienenä tyttönä uimaan.” Seija muistelee.

Fotografierna väcker glada minnen hos Seija. ”Vi hade till exempel en liten damm nära vårt hus i Asikkala. Den var otroligt djup. Jag lärde mig simma där som liten flicka”, minns Seija.

Suomesta puhuminen nostaa ylpeän hymyn Seija Bratreinin, 90, kasvoille.

"Suomalaisuudessa on jotain erikoista. Vaikka arkisesti olen norjalaistunut, tuon ihmisille aina esille suomalaisuuteni.”

Maatilalla Asikkalassa varttunut Seija Bratrein haaveili jo nuorena tyttönä kielitaidoista sekä matkustamisesta. Haaveet kävivätkin toteen, sillä 65 vuotta on kulunut siitä, kun Bratreinin koti on viimeksi ollut Suomessa.

Seija elää miehensä Howard Bratreinin, 90, kanssa Tromssassa. Bratreinien kahvipöydässä toimittajan katseeni nauliutuu ikkunasta avautuvaan uskomattomaan maisemaan. Aurinkoinen ja selkeä sää antaa oikeutta maalauksen kauniille meri- ja vuoristonäköalalle. Onkohan asuinpaikalla ja Seijan iloisuudella vaikutusta hänen nuorekkaaseen olemukseensa, mietin.

Kahvikuppejamme täyttäessä Seija aloittaa samalla elämäntarinansa kertomisen. Tarina alkaa lapsuuden kodista Asikkalasta.

”Ensimmäiset kosketukset työntekoon sain maataloustöiden kautta kotona. Meillä oli lehmiä, hevosia ja sikataloutta. Muistan esimerkiksi yhden kerran, kun olin kauppakorkeassa jo

opiskelemassa ja käymässä kotona. Minulla oli kirjat mukana ja valmistauduin tenttiin sikalassa.”

Seijan mukaan hänellä ei alunperin ollut tarkoitusta mennä kauppakorkeaan. Kuitenkin äidin kannustuksen ja oman kiinnostuksen vuoksi hän päätti hakea ja myös pääsi samana syksynä sisään. Vuosi oli 1952.

Into ulkomaille oli läsnä myös opintovuosien aikana. Vaikka vaihto-opiskelupaikkaa ei kauppakorkeassa auennut, Seija pääsi kesätöihin Sveitsiin 1. ja 2. opintovuoden välissä.

”Sain Sveitsissä asuvan kirjekaverini kautta kesätöitä eräältä retkeilymajalta Luzern-nimisen kaupungin läheltä. Aamulla teimme eväät, päivät patikoimme turistiryhmien kanssa ja illalla palasimme takaisin. Sveitsin kesästä syntyi entistä suurempi kipinä ulkomaille. Halusin erityisesti Ranskaan ja Englantiin.”

Valmistuttuaan kauppakorkeasta vuonna 1955 Seija pääsi suoraan töihin ulkoministeriöön kassanhoitajaksi. Seijalla nousee tältä ajalta eräs muisto mieleen, jota hän vielä tänäkin päivänä harmittelee.

”Oltuani vuoden ulkoministeriössä minulle tarjottiin kassanhoitajan paikkaa New Delhistä. Enhän minä kuitenkaan 23-vuotiaana uskaltanut tarttua siihen tilaisuuteen. Nyt se edelleen harmittaa, kun olisin päässyt näkemään Intiaa!”

Kovin kauaa ei kuitenkaan Seijan tarvinnut odotella seuraavaa mahdollisuutta, sillä helmikuussa vuonna 1958 hän muutti Lontooseen. Kyseinen kuukausi oli myös viimeinen, kun Seijan kotiosoite on ollut Suomessa. Työ Lontoossa Suomen suurlähetystössä kesti kolme vuotta, ensin sihteerinä ja lopulta kaupallisella puolella.

Seijan elämässä oli tuolloin muutakin mielessä kuin työt ja siitä tiesivät myös muutamat kollegat Lontoossa. Oslossa nimittäin asui nuori mies, jota Seija lähti kesälomalla vuonna 1960 tapaamaan. Samaisena kesälomana Seija Kiikkilä ja Howard Bratrein menivät kihloihin ja heidät vihittiin Oslon Tuomiokirkon pienessä kappelissa lokakuun 21. päivä vuonna 1961.

Nuoren parin häämatka sijoittui Espanjaan ja he pääsivät muutenkin matkustelemaan. Eräs matka taas kohdistui Marokkoon. Pariskunnan asuessa Oslossa Howard opiskeli töiden ohella muun muassa historiaa ja arkeologiaa. Vuonna 1971 hän valmistui, sai töitä Tromssan museosta ja niinpä Bratreinit muuttivat Pohjoiseen. Siitä lähtien heidän kotinsa on ollut Tromssassa.

Vaikka Norja ei aikoinaan ollutkaan nuoren Seijan matkustuslistalla, hän tykästyi maahan kovasti.

"Olen viihtynyt hirveän hyvin Norjassa. Meillä on kolme lasta, jotka kaikki asuvat Tromssassa. Olemme tosi onnellisia, kun he ovat lähellä.”

Kysyn Seijalta, että mistä hän on saanut rohkeutta lähteä maailmalle nuorena. Hän naurahtaa.

”En koe olevani rohkea. Olen vain aina halunnut nähdä ja kokea uutta.”

Keskustelu kääntyy rohkeudesta kiitollisuuteen, jonka Seija ottaa puheeksi hymyssä suin.

"Mietin joka ilta, että kuinka kiitollinen olen. Saan olla näin terve ja esimerkiksi jutella teidän kanssanne tässä. Sitä olen kyllä, kiitollinen.”

Man glömmer aldrig sina finska rötter

TEXT OCH BILDER ROOSA MARJANIEMI

Intresset för nya språk och upplevelser ledde Seija Bratrein utomlands för 65 år sedan.

Att prata om Finland får Seija Bratrein, 90, att le stolt.

”Det är något speciellt med att vara finsk. Även om jag har anpassat mig till den norska vardagen, framhäver jag alltid min finländska identitet för människor.”

Seija Bratrein växte upp på en gård i Asikkala och drömde redan som ung flicka om språkkunskaper och resor. Drömmarna gick i uppfyllelse, och det har nu gått 65 år sedan Bratreins hem senast var i Finland.

Seija bor tillsammans med sin make Howard Bratrein, 90, i Tromsö. Vid Bratreins kaffebord dras min blick som journalist till den otroliga utsikten utanför fönstret. Det soliga och klara vädret gör rättvisa åt de måleriskt vackra havs- och bergsvyerna. Jag funderar över om bostadsorten och Seijas glädje har en effekt på hennes ungdomliga själ.

Medan hon fyller våra kaffekoppar börjar Seija berätta sin livshistoria. Historien börjar i hennes barndomshem i Asikkala.

”Det var genom lantbruksarbetet hemma som jag först kom i kontakt med arbete. Vi hade kor, hästar och svinuppfödning. Jag minns till exempel en gång då jag redan studerade på handelshögskolan och var hemma på besök. Jag hade böckerna med mig och förberedde mig för en tentamen i svinhuset.”

Enligt Seija hade hon ursprungligen inte för avsikt att gå på handelshögskolan. Tack vare sin mors uppmuntran och sitt eget intresse bestämde hon sig ändå för att söka och kom in samma höst. Året var 1952.

Intresset för att resa utomlands fanns ock-

Seijas arbete har gett henne möjlighet att se olika länder och kulturer, men hon har också rest mycket tillsammans med sin make Howard.

så under studieåren. Även om det inte öppnades någon utbytesplats på handelshögskolan, fick Seija sommarjobb i Schweiz mellan sitt första och andra studieår.

”Via en brevvän som bodde i Schweiz fick jag ett sommarjobb på ett vandrarhem nära staden Luzern. På morgonen förberedde vi våra matsäck, under dagen vandrade vi med turistgrupper och på kvällen återvände vi. Sommaren i Schweiz väckte en ännu större lust att resa utomlands. Jag ville särskilt resa till Frankrike och England.”

Efter examen från handelshögskolan 1955 började Seija direkt arbeta som kassörska vid utrikesministeriet. Seija berättar om ett minne ifrån den tiden, som hon ångrar än i dag.

”Efter ett år vid utrikesministeriet erbjöds jag ett jobb som kassörska i New Delhi. Men vid 23 års ålder vågade jag inte ta chansen. Jag ångrar detta än i dag, eftersom jag kunde ha sett Indien!”

Men Seija behövde inte vänta länge på nästa möjlighet, för i februari 1958 flyttade hon till London. Den månaden var också den sista som Seija hade sin hemadress i Finland. Arbetet vid den finska ambassaden i London varade i tre år, först som sekreterare och slutligen på handelssidan.

Seijas liv handlade om mer än arbete vid den tiden och några av hennes kollegor i London visste om detta. I Oslo bodde nämligen en ung man, som Seija hälsade på under sommarlovet 1960. Under samma sommarlov förlovade sig Seija Kiikkilä och Howard Bratrein, och de gifte sig den 21 oktober 1961 i ett litet kapell i Oslo domkyrka.

Balkongen i Seija och Howard Bratreins hem i Tromsö bjuder på en fantastisk utsikt.

Under sin tid i Norge har Seija haft mer eller mindre kontakt med finländare. ”Det finns inte längre så många av oss äldre generationens finländare här i Tromsö. Men i Oslo på 60-talet hade vi till exempel en syjunta bland finländare, och på 70-talet hade vi en ganska stor grupp finländare här i Tromsö, som jag var mycket engagerad i”, berättar Seija.

Det unga parets bröllopsresa gick till Spanien och de fick också andra möjligheter till att resa. En av resorna gick till Marocko. Medan paret bodde i Oslo, studerade Howard bland annat historia och arkeologi vid sidan av sitt arbete. År 1971 tog han examen, fick jobb på Tromsö museum och paret Bratrein flyttade norrut. Sedan dess har deras hem varit i Tromsö.

Trots att Norge en gång i tiden inte fanns med på den unga Seijas reselista, blev hon förtjust i landet.

”Jag har trivts enormt bra i Norge. Vi har tre barn, som alla bor i Tromsö. Vi är väldigt lyckliga över att de är i närheten.”

Jag frågar Seija varifrån hon fick modet att ge sig ut i världen i så ung ålder. Hon skrattar.

”Jag tycker inte att jag är modig. Jag har bara alltid velat se och uppleva nya saker.”

Diskussionen övergår från mod till tacksamhet, vilket Seija tar upp med ett leende.

”Varje kväll tänker jag på hur tacksam jag är. Jag får vara så här frisk och till exempel prata med er här. Det är precis vad jag är, tacksam.”

Suomalais-norjalainen kulttuuri-instituutti

Miina Alajärvi ja Kirsikka Paakkinen. Kuva: Sunniva Tønsberg Gaski/ Vadsø Art Association

Tulevaisuusskenaarioita Varanger-festivaalilla elokuussa

Festivaalin taideohjelmaan sisältyvä projekti on suomalaisen elokuvantekijä ja yhteisötaiteilija Miina Alajärven ja elokuvantekijä ja kuvataiteilija Kirsikka Paakkisen Vadsø Megacity.

Projektin tavoitteena on uudenlaisten näkökulmien löytäminen kotiympäristön tutkimiseen. Lähtökohtana *Vadsø Megacitylle* toimii tulevaisuusskenaario, jossa Varanginvuonon rannalla sijaitsevasta Vesisaaresta tulee ilmastokriisin seurauksena useiden satojen tuhansien ihmisten asuttama kaupunki.

Avoimien työpajojen kautta projekti kutsuu paikallisia asukkaita suunnittelemaan tulevaisuuden Vesisaarta. Työkaluina työpajassa toimivat visuaalinen kuvasto, kollaasit ja valokuvaus. Työpajojen lisäksi taiteilijat koostavat niihin pohjautuvan näyttelyn, joka avautuu Vesisaaren taideyhdistyksen tiloissa 9.8.2023.

Vadsø Megacity valittiin syyskuussa 2022 järjestetyllä avoimella haulla. Ohjelmahaun avasivat yhteistyössä Vesisaaren taideyhdistys, Suomalais-norjalainen kulttuuri-instituutti (FINNO), Varanger-festivaali, Vesisaaren vierasstudio ja Lapin taiteilijaseura. Taiteilijat viettivät kahden viikon residenssijakson Vesisaaren vierasstudiolla tammikuussa 2023.

Poimintoja kevät-kesän 2023 ohjelmasta:

1.6.–2.7.
Finsk Fokus
Bærum Kunsthall
Fornebu

Taiteilijat: Jesse Avdeikov, Kholod Hawash, Eeva Honkanen, Juliana Hyrri, Anna-Stiina Korhonen, Harri Monni, Ilona Niemi, Pauliina Turakka Purhonen

Kuva: Purgatorio (2022), Anna-Stiina Korhonen

24.6.–1.7.
Festspillene i Nord-Norge
Harstad

Tanssitaiteilija Auri Ahola: tanssikurssi & luento
Performance: ALAIAQ
Työryhmä: Ailu Valle, Aleksi Niittyvuopio, Lauri Uusitalo, Jukka Huitila

Kuva: ALAIAQ (2022), Jouni Porsanger

22.6.–3.9.
Tove
Tegnerforbundet
Oslo

Taiteilija Tove Janssonin ensimmäinen yksityisnäyttely Norjassa.

Näyttelyä tukee Norjalais-suomalainen kulttuurirahasto.

Kuva: ”Rökande flicka” (1940), omakuva, Tove Jansson. ©Tove Jansson Estate

Lue lisää: www.finno.no

Viestintävastaava
Kommunikationsansvarig

Roosa Marjaniemi

Työskentelen Norjan suomalaisen seurakunnan viestintävastaavana. Työnkuvaani kuuluu muun muassa viestinnän suunnittelu, verkkosivujen ja sosiaalisen median sisällön tuottaminen, Kirkonkukko-lehden toteutus sekä yhteistyö Norjan suomalaisyhteisöjen kanssa. Haluan viestinnällä tuoda seurakuntaa lähemmäs ihmisiä ja rakentaa yhteisöllisyyttä ulkosuomalaisten kesken.
Norja on monella tapaa vastannut niitä mielikuvia, joita minulla ennestään tästä Suomen naapurimaasta on ollut. Norjalaisten innostus luontoa kohtaan on helppo ymmärtää. Kumpuileva maisema, vuoristot, meri ja muut luonnonkauniit seikat houkuttelevat ulkoilmaan. Norjalaisten ystävällisyys ei yllättänyt. Olen kuitenkin oppinut myös lisää, kuten vaikkapa kansallispukujen merkityksestä norjalaisille. On rikastuttavaa ymmärtää uutta kulttuuria joka päivä enemmän.
Innostun matkustamisesta, vuoristomaisemista, koirista ja hyvästä kahvista.
Viestinnän alan ammattilaisena myös mukavat ihmiskohtaamiset saavat minut hymyilemään.

Jag arbetar som kommunikationsansvarig i Den finländska församlingen i Norge. I min arbetsbeskrivning ingår bland annat att planera kommunikationen, producera innehåll för webbplatsen och sociala medier, publicera tidningen Kyrktuppen samt samarbeta med finska samfund i Norge. Jag vill med hjälp av kommunikationen föra församlingen närmare folket och bygga en känsla av gemenskap bland utlandsfinländare. Du kan kontakta mig i frågor som gäller församlingens kommunikation.
Norge har på många sätt motsvarat de föreställningar jag tidigare har haft av detta grannland till Finland. Den norska entusiasmen för naturen är lätt att förstå. Det kuperade landskapet, bergstrakterna, havet och andra natursköna inslag lockar människor till friluftsliv. Norrmännens vänlighet förvånade mig inte. Jag har också lärt mig mer därtill, till exempel hur viktiga nationaldräkterna är för norrmännen. Det är berikande att dagligen öka sin förståelse för en ny kultur.
Jag tycker om bergslandskap, hundar och gott kaffe. Jag gillar också att resa. Som kommunikationsproffs får trevliga möten med människor mig också till att le.

Lauluillat jatkuvat Oslossa syksyllä

Myös syksyllä 2023 kirkolle kokoonnutaan lähes joka viikko laulamaan suomeksi. Kaikki laulamisesta innostuneet ja kiinnostuneet ovat tervetulleita suomalaisten lauluiltaan.

Norjan musiikkikorkeakoulun suomalainen opiskelija **Peetu Karjalainen** ohjaa yhteistä laulamista. Innokkaimmille laulajille pyritään järjestämään lisätehtäviä esimerkiksi konsertin yhteydessä.

Oslo: Suomalaisten lauluilta

Lähes joka viikko
Margareta-kirkon lukusali
Hammersborg torg 8E (Läsrum), Oslo

Lauluiltojen päivät löytyvät seurakunnan verkkosivuilta.

Tapahtumat seurakunnan verkkosivuilla finskekirken.no

Lauluiltojen laulajia esiintyi perhemessussa ja äitienpäiväjuhlassa Oslossa 14.5.2023.

Tromssan kesäkirkko saunarannalla 4.6.2023.

Norjalais-suomalaiset kulttuuripäivät päättyivät Pykeijassa messuun Pykeijan kirkossa 18.6.2023.

Tiedot kaikista tulevista tilaisuuksista
näet seurakunnan verkkosivulla

www.finskekirken.no

Kirkolliset toimitukset
Kyrkliga förrättningar

Kastettu • Döpta

Hautaan siunattu • Jordfästa

Mahdollisuuksia tulla yhteen kerran kuussa tai useammin

Oslo: Vauvakerho

Vauvakerhossa vauvoilla ja heidän vanhemmillaan on mahdollisuus tutustua toisiin. Myös leikki-ikäiset sisarukset ja isovanhemmat ovat tervetulleita. Lauluhetken jälkeen kahvit talon puolesta.
Ei osallistumismaksua, omat eväät mukaan.

Perjantaisin klo 11–13
Margareta-kirkon lukusali
Hammersborg torg 8E (Läsrum), Oslo

Bergen: Lastenkerho

Lastenkerhossa lauletaan ja leikitään yhdessä. Samalla mahdollisuus vaihtaa vinkkejä, kuulumisia ja ajatuksia vanhemmuudesta.
Kerhoon ei tarvitse ilmoittautua etukäteen ja voit tulla oman aikataulusi mukaan. Osallistuminen on maksutonta. Ota omat eväät mukaan.

Tiistaisin klo 17–19
Nykirken menighetshus
Fredriksbergsgaten 4, Bergen

Oslo: Torstaikahvit

Torstaikahveilla tavataan, tutustutaan ja jutellaan ajankohtaisista aiheista. Lähes joka kuukausi jonain torstaina Margareta-kirkon lukusalissa.
Ei pääsymaksua, kahvit talon puolesta.

Noin kerran kuussa torstaina klo 14–16
Margareta-kirkon lukusali
Hammersborg torg 8E (Läsrum), Oslo

Tarkemmat tiedot ja muutokset seurakunnan verkkosivuilla finskekirken.no

Tack för dessa åtta år!

I höst går jag vidare till att arbeta som präst i Norska kyrkan.

Som finländarnas präst i Norge reser man 80–100 dagar per år. Men även ett bekvämt resande kräver sin tribut. Under de senaste dryga åtta åren har jag haft möjlighet att beundra Norges mångsidiga natur i olika trakter, men resejobbet har begränsat mina egna naturupplevelser och vandringar till snabba dagsutflykter.

Nord-Hålogaland bispedømmeråd har valt mig till församlingspräst i Lyngen. Efter sommaren flyttar jag till Tromsös grannkommun, där Nordnorges högsta berg med omgivande fjordar finns. Jag får fortsätta arbeta som präst i en mångsidig och intressant kulturkrets samt arbeta på många språk.

Jag vill tacka er alla för alla möten och gemensamma stunder under de senaste åtta åren. Må Gud, den treenige, välsigna och bevara er och era nära och kära – både i dag och i framtiden.

Anssi Elenius
Finländarnas präst i Norge

Kyrkorådet i Den finländska församlingen i Norge inledde rekryteringen av en ny präst under sommaren i samarbete med Kyrkostyrelsens enhet för arbetet bland finländare utomlands.

Kiitokset kahdeksasta vuodesta!

Syksyllä siirryn papiksi Norjan kirkkoon.

Suomalaispapin työssä Norjassa matkapäiviä kertyy vuosittain 80–100. Mutta myös mukava matkustaminen vaatii veronsa. Reilun kahdeksan vuoden aikana olen saanut ihastella Norjan monipuolista luontoa eri seuduilla, mutta reissutyö on rajannut omat luontokokemukset ja vaellukset vain pikaisiksi päiväretkiksi.

Nord-Hålogaland bispedømmeråd on valinnut minut seurakuntapapiksi Lyngeniin. Kesän jälkeen muutan Tromssan naapurikuntaan, jossa sijaitsevat Pohjois-Norjan korkeimmat vuoret ja niitä ympäröivät vuonot. Saan jatkaa papin töitä monimuotoisessa ja mielenkiintoisessa kulttuuripiirissä ja työskennellä edelleen monella kielellä.

Haluan kiittää teitä kaikkia kohtaamisista ja yhteisistä hetkistä kuluneen kahdeksan vuoden aikana. Siunatkoon ja varjelkoon teitä ja läheisiänne kolmiyhteinen Jumala – sekä tänään että tulevaisuudessa.

Anssi Elenius
Norjan suomalaispappi

Norjan suomalaisen seurakunnan kirkkoneuvosto aloitti kesällä uuden papin rekrytoinnin yhdessä Kirkkohallituksen ulkosuomalaistyön toimiston kanssa.

PRIORITY

NORGE P.P.

posten

Avsender
Den finske menigheten i Norge
Rådhusgata 1–3
0151 OSLO

Norjan suomalainen seurakunta
Den finländska församlingen i Norge

+47 22 21 10 00
post@finskekirken.no

www.finskekirken.no
www.facebook.com/finskekirken
www.evl.fi/ulkosuomalaiset

NORJAN SUOMALAINEN SEURAKUNTA
DEN FINLÄNDSKA FÖRSAMLINGEN I NORGE
DEN FINSKE MENIGHETEN I NORGE